

1778.

*

1. Bornius: *Thapsodie supplementa*. Programma, quo semis caeterique fac. jur. memoriam Bornianam indicunt.
- 2 * Kochius, Christianum Traugott: *Thapsodie supplementa*. Programma, quo ordinarius semis, et reliqui doctores fac. jur. solennia doctoralia indicunt.
3. Maucrus, Hen. Gersperus: *Super decisione Saxo.*
H. J. a. 1746.
- 4 Breuning, Christianum Hen: *De retentione illucita*
in deposito.
5. Breuning, Christianum Hen: *De civitate circa*
renditiones probatas ab qualitate persone
6. Breuning, Christianum Hen: *An gerat leges*
possit?
7. Breuning, Christianum Hen: *An f. vitae bene actae*
probatio est defensionis inculpatis argumentum?

1778.

8. Breuning, Christianus Hen: De necessitate curatoris
in contrahendis pactis nuptiabilibus 17
9. Breuning, Christianus Hen: An non apposta exceptio
compensationis nocet conditioni in debiti? 16
10. Breuning, Christianus Hen: De lege Hostilia 17
11. Breuning, Christianus Hen: De utilitate excep-
tionis non numerata pecunie in foro Sa-
nico. 18
12. Breuning, Christianus Hen: An eadem quantitas
eidem pluribus legata, plura continet legata? 19
13. Breuning, Christianus Hen: An testamentum
patris impugnari possit a filio querela inul-
tatae, qui prius in querela inofficiorum
succubuit? 20
14. Breuning, Christianus Hen: An donatio propter
nuptias legari possit? 21

1778

15. Breuning, Christianus Henr: De cessione hypothecarum in rebus immobilibus.
16. Breuning, Christianus Henr: An creditus res in mobilis sub pacto de retro venditae cogat confirmatione iudicis?
17. Joles, Thomas Fredericus: De jure repraesentationis in successione descendente ex parte.
18. Einertus, Christianus Gottlob: Privilegium in dubio magis personale, quam reale repandandum esse.
19. Einertus, Christianus Gottlob: De partibus metallicis circa Gyna...
20. Habenskeit, Henricus Michael: Historia jurisdictionis ecclesiasticae ex legibus veteribusque codicibus illustrata.
21. Hommel, Carolus Ferdinandus, fac. jur. pro concellarius: Rhapsodiae supplementa. Programma, quo solemniter doctoratus Bernhardi Christiani D'Herica indicat.

1778.

22. Hommel, Cornelius Ferdinandus, fac. jur. pro can-
cellarius: Rhapsodiae supplementa. Programma,
quo solennia doctoralia Frederici Augusti
Kleinwardti indicit.
23. Hommelius, Cornelius Ferdinandus: Rhapsodiae
supplementa
- 24^a Koch, Christianus Traugott: De bonis hereditariis
heredi occisori linguam indignam eripiendis.
*
- 24^b Koch, Christianus Traugott: Diploma, quo
collegium jurisconsultorum Lipsiense
Christianus Traugott Kochis utriusque juris
doctoralem gradum contulit.
25. Koenner, Christianus Gottf.: Quomodo factum
oeconomia politica capiat in descriptione
Civium ad ipsius usus accommodata.
26. Leske, Nathanael Godspedus: De agri novales cultura
et ratione pecudes in stabulis pascendi. Program-
ma, quo ad orationem auspicaliam invitatur.

1778.

27. Mylius, Fredericus Hussicus: De Dissertationibus
juridicis in academia Lipsiensi hodie unitatis,
ab illis, quae seculis superioribus ibidem
habitalae sunt, quotammodo diversis. Pro-
gramma, quo sollemnia inauguralia Thomae
Gersperdi Pehrropii indicit.

28. Schacherus, Amicus Gollieb, fac. jur. procan-
cellarius: De tempore cerevisiae coquenda
clauso, imprimis in pagis Saxoniae. Pro-
gramma, quo sollemnia doctoralia Thomae
Panti Clauswitzii indicit.

29. Schmielt, Gollieb Fredericus: De origine
ac iuribus societatis metallicae.

30. Schott, Augustus Fredericus: Specimen iustitiae
Inhibitionum juris saxonicum in doctrina de suc-
cessionibus ab intestato petitum. Programma,
quo ad orationem auspicalem invitatur.

1778.

31. Schott, Augustus Fridericus: De publica rei
Cotruariae cura, imprimis Lipsiensis.
32. Schott, Augustus Fridericus: De legitima conjugum
successione.
33. Schott, Augustus Fridericus: An liberi unius
mutua inter se successione hereditaria utantur?
34. Schrage, Francus Godefridus: De acceptatione
quod vocis sensum hinc barbare donationis ad
nexu.
35. Segerus, Joh. Theophilus: De abolitione veteris et
hodie.
36. Zollerus, Frid. Godefridus: Observationes practicae.
37. Zollerus, Frid. Godefridus: Utrum vidua portio-
nem statutariam accipiens, mariti heres
putanda.
38. Zollerus, Frid. Godefridus: Anecdota circa mutuum.

1778

39. Zollerus, Frid. Guillib.: De puchibus ad alodium
jue Saxonice Electorali referentibus.

25. Schell, Augustin, ...
 26. Schell, Augustin, ...
 27. Schrage, ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...

20

1778, 6.

QVAESTIO
 IVRIS CONTROVERSI
 AN
 GERADA LEGARI
 POSSIT

QVAM
 ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
 PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
 PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
 ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRGENS.
 S O C I O

IN AVDITORIO IVRIDICO
 DIE XXIV. FEBR. ANNO MDCCCLXXVIII.
 DEFENDET
 CHRISTIANVS AVGVSTVS KESSINGER

GROEDEL. MISNIC.

LIPSIAE
 EX OFFICINA LANGENHEMIL

INSTITUTIONS
OF THE
CATHOLIC CHURCH
IN THE
UNITED STATES
OF AMERICA
BY
REV. FATHER
JOHN G. HENNING
OF THE
SACRAMENTO
DIocese
CALIFORNIA
NEW YORK
1854

AN
GERADA LEGARI
POSSIT

§. I.

Actum ageremus, si multum praefaturi simus de significato, origine et rationibus *Geradae* illiusque successione, cum tot tantique viri de ea re satis copiose egerunt atque scripserunt. Nec opus videtur, omnium illustria recitare nomina, qui in hac materia laborarunt, qui nihil ageremus, quam quod *Lippenium* vel alium describeremus ex qualibus fontibus plerumque autorum copia describi solet. Et quis est, qui *Gotf. BARTHIVM Gotf. August. HOFFMANNVM Iac. BORNIVM Gotfr. Lud. MENKENIVM Gotf. STRAVSIVM Georg. Ad. STRVVIVM Io Flor. RIVINVM Gottlob. Aug. IENICHEN*

IV

non nouerit, qui vel integram de Gerada exposuerunt doctrinam, vel certas enuclearunt quaestiones dubias. Sufficit dixisse *Geradam* esse vniuersitatem rerum mobilium vsui ornatumque muliebri seruentium. Est quidem omnino non satis determinatum, cum gerada dicatur vniuersitas mobilium vsui ornatumque muliebri seruentium, quippe neque omnia mobilia vsui ferentia mulieri, neque omnis ornatus inter res Geradam constituentes referri solent. Sed vix est, vt accuratior descriptio dari possit, cum prope omnis vrbs et quoduis oppidum in ea determinanda sua habeat singularia, vt ex locorum statutis maxime diuersitatis quaestiones dirimendae veniant.

§. II.

Inter tot itaque innumeras circa Geradam lites vnicam tantum disceptandi materiam capiamus, quae primo intuitu paradoxa videri potest, videlicet: *an Gerada legati titulo relinqui possit.* Paradoxam diximus, quippe communis et rebus iudicatis comprobata sententia est, *Geradam non posse testamento aut codicillis relinqui.* Si causam quaerimus, cur prohibitum sit de Gerada testari, vulgo causam allegant, quod maioribus nostris testamenta incognita fuerint. Sed vix eam causam concludere arbitror. Si enim ob eam non relinqui potuissent testamento causam, quod incognita maioribus fuerint, posset et concludi, nec licitum esse posse, fundos aliaque bona testamento relinquere, cum ignorarent maiores testamenta. At experientia contrarium docet. Forsan verior causa quaerenda in hoc, quod ignoraret exoticum ius successiones Germanicas illas singulares rerum vtenfilium et expeditiarum, vt adeo minus conuenientem illam iuris peregrini succedendi modum
per

V

per testamenta superstitioſe arbitrentur. Poſteritas hanc ſemel receptam ſeruauit opinionem, vt de ſucceſſione quidem rerum vtenſilium pariter atque expeditiarum paciſci licitum ſit, ſiue praetextu donationis, ſiue venditionis, at liberalitate vltimae voluntatis derelinquere haud liceat.

§. III.

Quamuis vero in theſi verum ſit, geradam teſtamento relinqui haud poſſe, tamen eruditorum acuta ingenia exceptiones excogitarunt, quas adeo rebus iudicatis decifas videmus, et in quibus ſpeciebus legatum Geradae ſaluum et obligatorium putarunt. *Prima ſpecies*, quam exceptionis loco adducunt, eſt, ſi deſunctae teſtatricis heres ſit teſtamento ſcripta proxima cognata, ad quam pertineret deſunctae Gerada, illam teneri praefſtare tunc Geradam titulo legati relictae ei, cui relicta erat, adfirmant. Cauſam in eo poſitam dicunt, quia agnito teſtamento obligaretur ad adimplendam vltimam teſtatricis voluntatem, quaſi heredis legata res eſſet legata Gerada. Confirmauit hanc ſententiam *Scabinatus Lipſienſ. A. 1684.* dato in eam cauſam reſponſo. *Alteram ſpeciem* quaerunt in eo, ſi liberi heredes vltra legitimam inſtituti hiſque impoſitum, Geradam tertio cuidam legatam tradere. Poſſet haec deſendi opinio, ſi videlicet heredes liberi ſimul in Gerada ſuccederent vel lege, vel ſtatu. Quare ſi liberi heredes in teſtamento matris ſcripti, qui in Gerada ſuccedendi ius non habent, e. g. ſi filii ſint Geradae incapaces, forſan ex ſtatu, ſed quae Gerada potius ad cognatam proximam veniret, inutile foret legatum Geradae, quippe a liberis praefſtari haud poſſet, cum Gerada non ſit in hereditate.

§. IV.

Tandem examinanda est sententia eorum, qui eousque legatum Geradae vile putant, ut non quidem ipsa Gerada, sed illius aestimatio tanquam in legato rei alienae praestetur. At vnica me mouet causa, quare hanc opinionem non omnino veram putem. Constat enim Geradam tantum relinquere posse feminas. Ea enim Gerada quam vxor ex mariti bonis recipit, proprie bonorum separationem continet, ut videatur, mortuo marito, vxor sua separare potius a bonis mariti propria bona, quam quod in Gerada succedat marito. Dein solent nostrates sedulo et accurate distinguere *hereditatem a Gerada*. Patet ex *IVR. PROVINCI. SAX. L. I. Art. XXVII. Ein ieglich Weib vererbt zweyerley: ihre Gerade auf ihre nächste Nächstel, so ihr von Weibes halben zugehörig ist: und das Erb auf den nächsten Freund, es sey Mann, oder Weib.* Cum ergo Gerada plane diuersa ab hereditate, a qua legata relinqui tantum possunt, Gerada vero speciali iure debetur, verior videtur opinio, de Gerada testamento nihil disponi posse. *V. RICHTER de Success. intestat. Sect. III. Membr. I. n. CXL.* Concludo, quae res ita comparata, ut de ea nulla in testamento fieri debeat dispositio, illius ne quidem aestimatio praestanda. Dein femina, quae Geradam legaret, relinqueret non alienam rem, ut illius aestimatio deberetur, sed sua erat Gerada, at de qua testamento disponere non poterat.

§. V.

At vero aliam dabimus speciem legati Geradae, quam licitam putamus, et quae deinceps etiam ab herede praestanda. Fac quem emtionis iure, vel donationis titulo acquisiuisse Geradam a femina, vel masculum quem successiffe in Gerada ex statuto, utpote maritum, qui Geradae ca-

pax

pax interdum solet esse mortua coniuge. Quid si hic masculus condat testamentum, inque eo Geradam, quam vel ex mortuae vxoris bonis successione iure acquisierat statuto, vel a femina emtione illa consueta, vel donatione post illius mortem tenebat, tertio vel terciae cuidam legaret, putem vtrique hoc legatum valere. Causa vero in hoc quaerenda est. Simulac masculus Geradam acquisiuit, definit esse Gerada ipsiusque masculi sunt propria bona et partem illius patrimonii constituunt. Quare, si nihil peculiare disposiuit de hac bonorum specie, ea ipsa, quae fuit antea Gerada, ad heredem vel testatum vel intestatum deuoluitur. Hinc nulla est dubitatio, cum in bonis masculi existat, ad cuius hereditatem pertinet, posse eandem quoque titulo legati relinquere. Itaque certum est, non vt Geradam proprie legari, sed vt testatoris bonorum partem, quam demonstrationis ergo, quae bona subintelligenda esse velit, Geradam ex acquisitionis causa denominauerat. Cum vero iure Romano liceat partem bonorum legare, vt docet PAVLVS in *L. 23. π. de Leg. I.* qui ait: *Si quis bonorum partem legauerit, vt hodie fit: sine fructibus restituitur, nisi mora intercesserit heredis*, quale legatum videtur referri posse ad *legatum partitionis*, de quo VOORDA et CONRADI *de legato partitionis*; illaque legata Gerada bonorum partem constituat Geradae nomine demonstratam; nulla potest esse dubitatio, vtile hoc fore legatum.

§. VI.

Sed in ea specie, quam dedimus, masculi testatoris mentio tantum facta. Secus itaque statuendum, si femina acquisitam sibi ab alia vel amica, vel cognata Geradam legati titulo relinquere veller. In masculo enim, qui nullam relinquere poterat Geradam, quam proprie non habebat, species supra dicta obtinet. At si femina ab alia Geradam obti-

VIII

obtinuerat, ea non fit proprie patrimonium, vel hereditas feminae, sed manent Geradica bona, quae fuerant et au-
gent acquirentis feminae Geradam. Et cum feminae ex
Iure Prouinc. Sax. supra cit. duplicia habent bona, *Gera-*
dam et hereditatem, omnino recte vltima voluntate disponet
de hereditate, seu de iis bonis, quae proprio sensu heredi-
tatem constituunt, seu quae non ad Geradam referri de-
bent, nunquam vero de Gerada, quae licet vt Gerada ac-
quisita, tamen acquisita a femina, non desinat esse Gerada.

§. VII.

Haec vero commode et ad expeditorias res, seu Heer-
gewettam applicabuntur. Nunquam masculus testamento
dabit Heergewettam, licet ab alio acquisitam, quippe ac-
quirendo manet Heergewetta seu augetur, quam habet,
Heergewetta. At si femina forsan ab masculino emtione
vel donatione acquisuerit Heergewettam, desinit, acqui-
sitione facta, esse Heergewetta, quippe ea a femina relinqui
nequit. Si ergo Heergewettam a Titio acquisitam et pos-
sessam Caio legaret, pariter bonorum suorum species lega-
ta censetur.

ULB Halle
004 800 265 3

f

TA 70L

VD
18

20

1778, 6.

QVAESTIO
 IVRIS CONTROVERSI
 AN
 GERADA LEGARI
 POSSIT

QVAM
 ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
 PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
 PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
 ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRGENS.
 SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO
 DIE XXIV. FEBR. ANNO MDCCCLXXVIII.
 DEFENDET
 CHRISTIANVS AVGVSTVS KESSINGER

GROEDEL. MISNIC.

LIPSIAE
 EX OFFICINA LANGENHEMIL.

